

La dura derrota de l'imperialisme ianqui a l'Afganistan

written by Lluita Internacionalista | 24 d'agost de 2021

Les dramàtiques escenes de l'aeroport de Kabul que van recórrer el món, amb milers d'afganesos i afganeses tractant de pujar a un avió militar, és la imatge més evident de la desfeta de l'imperialisme nord-americà. Els ianquis i els seus aliats de l'OTAN s'escapen de l'Afganistan i els talibans han ocupat Kabul, la capital, així com les principals ciutats. La retirada ianqui, a gairebé vint anys de la seva invasió, deixa el país enfonsat en un desastre. És una de les derrotes més greus dels Estats Units després de Vietnam. I es produeix en el moment de la més greu crisi mundial de dominació de l'imperialisme nord-americà. Una crisi política, econòmica i militar. El president Biden culpa a Trump perquè va acordar amb els talibans la retirada l'any passat. El secretari de Defensa de Gran Bretanya, el principal aliat dels Estats Units en la invasió, va titllar de "podrit" l'acord entre els Estats Units i els talibans.

El febrer de 2020, el govern de Trump va arribar a un acord amb els talibans per retirar els seus soldats el maig de 2021. Biden va dir que la retirada seria el setembre, però s'ha vist obligat a avançar-la. El diumenge 15 d'agost els talibans prenen Kabul. En el moment de publicar aquesta declaració 6.000 soldats ianquis i britànics es limiten, enmig del caos, a custodiar l'aeroport de la capital per permetre escapar als seus col·laboradors directes i els funcionaris del govern titella. Ashraf Ghani, l'expresident afganès, ja ha fugit del país.

L'Afganistan comparteix frontera amb la Xina, el Pakistan, l'Iran, Tadjikistan, Turkmenistan i Uzbekistan. Avui, amb 38

milions d'habitants, és un dels països més pobres del món. D'economia sobretot agrària, dominada en gran part pels talibans, amb pagesos sotmesos i petits comerciants, la seva principal exportació és l'opi, del qual és el productor mundial més important, amb 328.000 hectàrees conreades de roselles (per a opi i heroïna). Precisament amb aquests cultius es financen els talibans, que van continuar exportant a través del contraban.

La invasió ianqui el 2001 buscava posar "ordre en el món"

La invasió va començar el 7 d'octubre de 2001, menys d'un mes després dels atacs terroristes a Nova York, Pennsilvània i Washington, que van destruir les Torres Bessones i van deixar més de 3.000 morts i ferits.

El suposat objectiu de la invasió a l'Afganistan, ordenada pel president George Bush, va ser "combatre al terrorisme" i capturar Osama Bin Laden, líder de l'organització Al-Qaeda, considerat l'autor intel·lectual dels atemptats, que estava refugiat a l'Afganistan i protegit pel seu govern. Mai van quedar del tot clars els objectius i orígens dels atemptats que van ensorrar les Torres Bessones.

Bin Laden, nascut a Aràbia Saudita, havia estat finançat per la CIA i els ianquis que li van donar armes i entrenament per lluitar contra l'avui desapareguda Unió Soviètica en la dècada dels anys vuitanta, que havia envaït l'Afganistan per defensar un govern aliat, i detenir l'avanç de moviments islàmics, dels quals sorgirien després els talibans.

Amb l'excusa de l'atemptat, els Estats Units va aconseguir suport internacional i de la mateixa població nord-americana per a envair l'Afganistan, i després l'Iraq el 2003 (país que no tenia res a veure amb Bin Laden o Al-Qaeda). Però l'objectiu real era utilitzar el repudiable atemptat per a apuntalar el seu afeblit domini a Àsia i augmentar el control del petroli de l'Iraq i el Mitjà Orient.

Bush i els presidents posteriors, erigint-se en “gendarmes mundials”, van voler posar “ordre”. Vint anys després es va posar en evidència que més aviat van incentivar “un desordre mundial”, i que l'imperialisme no s'ha refet del fracàs militar i polític de Vietnam.

Per a envair l'Afganistan, Washington va comptar amb el suport militar del Regne Unit, el Canadà, Austràlia, Àustria, Itàlia, Alemanya i altres països de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN). També va contractar exèrcits privats de mercenaris colombians i d'altres països llatinoamericans. Entre tots, va arribar a comptar amb més de 200.000 efectius amb el suport de la seva poderosa aviació. Però la invasió ianqui, malgrat els bombardejos i les massacres que van produir un veritable genocidi, que va causar 200.000 morts i milions de ferits i refugiats, mai va poder consolidar el seu domini sobre tot el territori. Els talibans van continuar controlant, amb un cert suport popular, part del sud de l'Afganistan.

Els Estats Units i els seus aliats de l'OTAN diuen haver gastat 1 bilió de dòlars (1 milió de milions) per mantenir un enorme exèrcit d'ocupació. Els invasors van tenir uns 8.000 morts, entre tropes nord-americanes, d'altres països de l'OTAN, i mercenaris contractats per ells. Es calcula que 88.000 milions de dòlars van ser gastats en la instrucció dels 300.000 soldats afganesos, que ara s'han rendit sense combat. De nou es demostra que una força invasora no pot consolidar un exèrcit al seu servei de manera eficient. Els fets han mostrat que era artificial. L'odi als ocupants imperialistes ha estat la base d'aquest fracàs. No tenien una causa moral. No volien enfrontar als seus propis compatriotes, per més que fossin els talibans.

Vint anys després, passats els governs de Bush, Obama, Trump i ara Biden, les forces imperialistes es retiren derrotades.

Els talibans, un monstre creat per l'imperialisme

Els talibans són un moviment polític religiós islàmic (de la branca sunnita) pro capitalista, que encapçala una federació de tribus basada en l'ètnia pashtun.

Els talibans, o «estudiants» en llengua pashtun, van sorgir a principis de la dècada dels noranta com una fracció de la resistència afganesa a la invasió de l'ex-URSS dels anys vuitanta. Eren part dels "mujahidins", la guerrilla finançada pel Pentàgon nord-americà, la CIA i secundats pel Pakistan. És a dir que els talibans van ser creats pel mateix imperialisme nord-americà. Però després aquests se'ls van anar-se'n de les mans. Els talibans apareixen el 1994 enfrontats en una guerra civil amb altres ales de les guerrilles. En 1996 van prendre el poder a l'Afganistan i el van governar fins a la invasió yanqui el 2001. Havien creat l'Emirat Islàmic de l'Afganistan (una espècie de monarquia islàmica, encapçalada per l'autoritat absoluta política religiosa, que volen reconstruir ara).

Els talibans van establir una dictadura burgesa islàmica, basada en la seva interpretació de la xaria o llei islàmica. Executaven públicament assassins i adúlteres, amputant mans i peus als culpables de robatori. Així mateix, els homes havien de deixar-se créixer la barba i les dones havien de portar un burca que els cobria tot el cos, no podien sortir sense companyia d'algun home, ni estudiar després dels deu anys. També van prohibir la televisió, la música i el cinema.

On va l'Afganistan?

Pels seus antecedents repressius mentre van governar, i també per ser predominantment de l'ètnia pashtun (40% de la població), els talibans van trobar resistència en gran part del poble afganès, especialment a les ciutats, sobretot en les dones i en altres ètnies que poblen el país.

El líder religiós Mawlawi Hibatullah Akhundzada va ser nomenat

comandant suprem dels talibans el 25 de maig del 2016. És molt possible que, com ho han anunciat, restableixin l'emirat dictatorial islàmic. Encara que van lluitar contra els Estats Units, no tenen un programa antiimperialista i han iniciat negociacions públiques amb l'imperialisme xinès, que ha promès inversions en liti i coure, i han donat garanties a Rússia.

El nostre repudi als crims de l'imperialisme ianqui no representa cap suport al govern ultrareaccionari dels talibans. Per això, des de la UIT-QI, apostem que hi hagi una important resistència popular al nou govern. Anticipem el nostre repudi a tota acció repressiva sobre les dones i el poble afganès en general.

És el poble treballador afganès qui mereix la solidaritat internacional per a lluitar per la seva independència i reconstruir el seu país sense invasors i sense dictadures teocràtiques o de qualsevol signe. També és necessària la solidaritat amb els milions de refugiats afganesos que són discriminats i explotats a Àsia i Europa, perquè siguin acceptats com a migrants d'un país destruït per l'imperialisme, amb tots els seus drets laborals i socials.

17 d'agost de 2021